

BIAŁY KAMYK

Pismo Parafii Podwyższenia Krzyża Świętego
w Jaworniku

10 stycznia 2010

Nr 1/52

*Z wielką nadzieją
rozpoczynamy nowy 2010 rok.
Życzymy wszystkim
Czytelnikom Bożego
błogosławieństwa,
dużo zdrowia i spełnienia
wszystkich marzeń,
Szczególnie tych ukrytych
głęboko na samym dnie serca.
Szczęść Boże*

ks. Proboszcz, ks. Wikariusz i Redakcja

Nie zabijaj

W piątym przykazaniu Pan Bóg staje w obronie ludzkiego zdrowia i życia. I tak jest naprawdę, bo czasami wydaje się, że to Bogu bardziej zależy na zdrowiu i życiu człowieka, niż jemu samemu. Widzimy czasami, jak człowiek niszczy sobie zdrowie, a czasami życie nadużywając alkoholu, nikotyny czy zażywając narkotyki. Czasami nawet chodząc bez czapki w zimie, robiąc na przekór mamie, a tak naprawdę szkodząc sobie samemu. To wszystko może powoli lub szybko doprowadzić do utraty zdrowia lub nawet do śmierci.

Życie ludzkie jest darem od Boga i jest święte od poczęcia do naturalnej śmierci. Czasami człowiek nie docenia tego daru i zabiera go innym mordując czy zabijając. Wiemy także, że aborcja i eutanazja to działanie sprzeczne z zamysłem Bożym, obojętnie jakby człowiek tłumaczył takie postępowanie. Zdarza się, że człowiek sam odbiera sobie życie w akcie desperacji. Jest to zawsze wielka tragedia dla tego człowieka, jego rodziny i bliskich. Pan Jezus uczy nas nie tylko,

żeby nie zabijać, ale żeby nie gniewać się na drugiego człowieka. Święty Paweł w swoim liście napomina – *niech nad waszym gniewem nie zachodzi słońce!* (Ef 4,26), że przebaczyć trzeba jeszcze tego samego dnia przed zachodem słońca. Ale krzywdę można zrobić nie tylko ciału, ale i duszy człowieka. Czasami złym słowem można bardziej skrzywdzić człowieka, niż uderzeniem. Piąte Boże przykazanie wzywa nas do troski o swoje życie i życie innych. Wspierajmy Boga w tej trosce o nasze zdrowie i życie.

ks. Artur

10 stycznia
Święto Chrztu Pańskiego

Iz 42, 1-7
Dz 10, 34-38
Łk 3, 15-22

„On chrzczyć was będzie Duchem Świętym i ogniem”

/por. Ew./

Kalendarium

17 stycznia

Wspomnienie św. Antoniego, opata

Urodził się w Egipcie około roku 250. Po śmierci rodziców rozdał majątek i udał się na pustynię, gdzie rozpoczął życie pokutne. Miał wielu swoich uczniów. Pracował dla Kościoła podtrzymując wyznawców w czasie prześladowania za cesarza Dioklecjana i wspomagając św. Atanazego w walce przeciw arianom. Zmarł w roku 356.

21 stycznia

Wspomnienie św. Agnieszki, dziewicy i męczennicy

Poniosła śmierć męczeńską w Rzymie pod koniec III lub na początku IV wieku. Papież Damazy uczcił ją pieśnią, a Ojcowie Kościoła, w ślad za św. Ambrożym, wystawiają ją jako wzór dziewic chrześcijańskich.

24 stycznia

Wspomnienie św. Franciszka Salezego, biskupa i doktora Kościoła

Urodził się w roku 1567. Został wybrany biskupem Genewy i okazał się gorliwym pasterzem kleru i wiernych, pouczając ich o wierze słowem i pismami. Zmarł w Lyonie w roku 1622.

25 stycznia

Święto nawrócenia św. Pawła

Szaweł był gorliwym Żydem. Prześladował Kościół i jego wyznawców. W drodze do Damaszku ukazał mu się Jezus Zmartwychwstały. To spotkanie sprawiło, że Szaweł nawrócił się i jako Paweł został gorliwym wyznawcą Jezusa Chrystusa i jednym z największych Apostołów Kościoła.

26 stycznia

Wspomnienie św. biskupów Tymoteusza i Tytusa

Oboje byli uczniami i pomocnikami św. Pawła apostoła. Jeden z nich przewodził Kościołowi w Efezie, drugi na Krecie. Do nich skierowane są listy zwane „pasterskimi”. Zawierają one bardzo trafne napomnienia dla pasterzy i wiernych.

28 stycznia

Wspomnienie św. Tomasza, kapłana i doktora Kościoła

Urodził się w roku 1225. Oddany na wychowanie benedyktynom na Monte Casino pobierał nauki w szkole klasztornej. Studiował również w Neapolu. Wstąpił do zakonu dominikanów i dalej studiował w Paryżu i Kolonii. Napisał znakomite dzieła z dziedziny filozofii i teologii. Zmarł w roku 1274.

31 stycznia

Wspomnienie św. Jana Bosko, kapłana

Urodził się w roku 1815. Dzieciństwo spędził w wielkim ubóstwie. Kiedy został kapłanem, wszystkie swoje siły poświęcił wychowaniu chłopców. Założył zgromadzenie salezjanów zajmujące się wychowaniem młodzieży. Zmarł w roku 1888.

2 lutego

Święto Ofiarowania Pańskiego

Rodzice przynieśli małego Jezusa do Świątyni Jerozolimskiej, aby Go ofiarować Bogu. Starzec Symeon biorąc Jezusa na ręce powiedział, że jest On światłem na oświecenie pogan. W tym dniu Jezus ukazuje się całemu światu pogańskiemu jako Zbawiciel świata. W polskiej tradycji święto to zwane jest również świętem Matki Bożej Gromnicznej i związane jest z poświęceniem świec i gromnic, które strzegą od niebezpieczeństw i zła.

5 lutego

Wspomnienie św. Agaty, dziewicy i męczennicy

Poniosła śmierć męczeńską w Katanii na Sycylii, prawdopodobnie podczas prześladowań za cesarza Decjusza. Jej cześć szerzyła się w całym Kościele już od starożytności, a imię jej włączono do Kanonu Rzymskiego.

6 lutego

Wspomnienie św. męczenników Pawła Miki i towarzyszy

Paweł urodził się w Japonii w roku 1564. Wstąpił do Towarzystwa Jezusowego. Podczas prześladowania katolików w Japonii pojmano go razem z dwudziestoma pięcioma wiernymi i podano ich torturom, a potem ukrzyżowano. Było to w roku 1597.

10 lutego

Wspomnienie św. Scholastyki, dziewicy

Urodziła się w Nursji około roku 480. Była siostrą św. Benedykta. Podobnie jak brat, poświęciła swoje życie Bogu. Żyła w pobliżu Monte Casino i tam zmarła około roku 547.

17 stycznia Druga niedziela zwykła

Iz 62, 1-5
1 Kor 12, 4-12
J 2, 1-12

„Nie mają już wina”

/por. Ew./

24 stycznia Trzecia niedziela zwykła

Ne 8, 1-10
1 Kor 12, 12-30
Łk 1, 1-4; 4, 14-21

„Dziś spełniły się słowa Pisma,
któreście słyszeli”

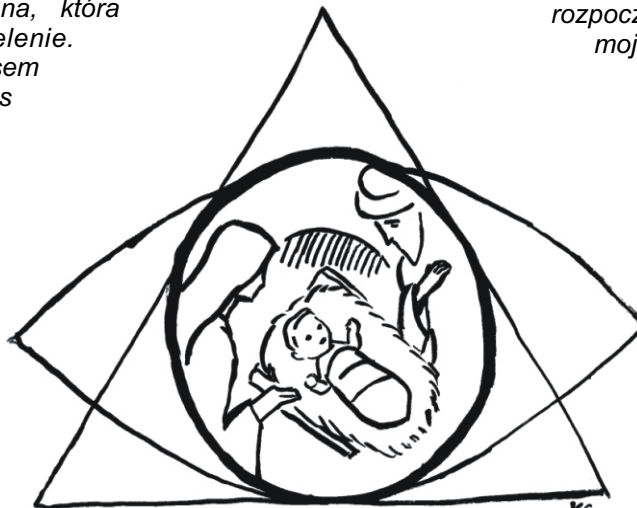
/por. Ew./

Rozważania o czasie (7)

Ojcie, przeżywamy teraz okres roku liturgicznego, w którym Bóg w sposób szczególny *przemówił do nas przez Syna* (Hbr 1,2). Przyjmując tę prawdę chrześcijanin wie, że Wcielenie to punkt zwrotny historii. W momencie tym czas został naznaczony czasem Jezusa, jak gdyby przeniknięty wiecznością. Od tej chwili wszystko się staje nowe, chrześcijanin wkracza w nowy czas.

Chrześcijański czas najbardziej znamionuje pełna przemiana, która dokonała się przez Wcielenie. Przed nim czas był tylko czasem niepełnym rozbitym na czas przeszły, teraźniejszy i przyszły. Po Wcieleniu został w tajemniczy sposób zmieszany z wiecznością. Bóg wszedł w historię i wieczność została wsiana w to, co przemija. Stąd jest i odwrotnie: czas wszedł w wieczność i odtąd historia dotyka życia samego Boga.

Powiedziałeś – wieczność została wsiana w to, co przemija. W jaki sposób przejawia się to w naszym życiu?

Chrześcijanin właściwie nigdy nie goni czasu, który minął. Nie ma czasu, który tylko „minął”. Wieczność, która weszła w czas, nadaje mu pewną spójność, tak, że już nie mija. Dla chrześcijanina przeszłość już nie jest tym, co już przestało być rzeczywiste, a przyszłość, nie tylko tym, co jeszcze rzeczywiste nie jest. Przeszłość i przyszłość skupiają się w chwili obecnej.

???

Przypatrzmy się temu bliżej.

Przeszłość przeżywamy często jako czas, którego błędów nie da się wymazać, ani naprawić. Decyzje przeszłości ograniczyły albo zniweczyły moje szanse. Moje „teraz” kształtuje w nieprzyjemny sposób to, co było. Odczuwam to tak, jakbym już nie był wolny, ponieważ cokolwiek robię, musi się potoczyć tymi torami, które wytyczyła moja przeszłość.

Ten sąd wydaje się być powszechnym.

U chrześcijanina jest inaczej. Wszystko, co negatywne w mojej przeszłości, jest już przebaczone, a w przebaczeniu minus zamienia się w plus. Teraz mogę dziękować za moje błędy, bo w nich i poprzez nie miłosierdzie Boże stało się czymś żywym dla mnie. A konsekwencje mych grzechów, które zewnętrznie nadal mają wpływ na moje życie i nim kierują, przemieniają się w łaskawą wolę Boga; wolę, której nie muszę usilnie szukać, bo ona jest mi dana. Już nie ma

sensu próbować selekcjonować tego, co zdarzyło się w przeszłości, oddzielając negatywy od pozytywów. Wszystko staje się pozytywne, wszystko staje się łaską.

Ojcie, a co z przyszłością?

Kiedy zwracamy się ku przyszłości spostrzegamy, że ona także zakorzeniona jest w chwili obecnej. Przyszłość nie jest czymś nieznanym, przerażającym, groźnym, czymś okropnym, co w każdej chwili może na mnie spaść. Nie, „wiem komu uwierzyłem” (2Tym 1,12), wiem, że On położył na mnie swą rękę i nic złego nie może mnie spotkać, ponieważ to, co Bóg rozpoczął, to też wypełni; jest wierny, On moją opoką.

Powszechnie jednak życie wielu ludzi upływa na z a b e z p i e c z a n i u i zapewnieniu sobie przyszłości. Przyszłość jest tym, ku czemu zdążają. Idą ku przyszłości, aby zapanować nad nią, uchwycić ją, „sfabrykować” i nadać jej kształt. Myślą o przyszłości i stawiając na nią.

Chrześcijanin nie idzie ku przyszłości, ale to ona do niego przychodzi. To nie człowiek przybliża się do królestwa Bożego, ale królestwo Boże przybliża się do człowieka. W modlitwie Pańskiej nie mówimy: „Przychodzimy do Twego królestwa”, ale „Przyjdź królestwo Twoje”.

Teologowie odróżniają „futurum” od „adventus”. „Futurum” jest przyszłością człowieka zsekularyzowanego, będąca w dużej mierze owocem własnym wysiłków. „Adventus” natomiast, to przyszłość chrześcijanina, która nadchodzi, której nie musimy stwarzać, ponieważ jest dana z góry. Nie musimy rozpychać się łokciami ku przyszłości, ku królestwu Bożemu. Już żyjemy w ostatniej godzinie (1J 2,18). Teraz trwa czas eschatologiczny. Modlimy się o przyjście królestwa Bożego, wiedząc równocześnie, że ono już nadeszło. Królestwo Boże jest pośród nas (Łk 17,21).

Wyciągam stąd wniosek, że aby żyć pełnią skupiać winniśmy się na chwili obecnej. Ona w sposób najpełniejszy decyduje o naszym wzroście, którego oczekuje od nas Bóg.

Owo teraz nie jest jakimś uciekającym punktem pomiędzy przyszłością, a przeszłością, chwilą, która nieustannie się wymyka, której nigdy nie możemy uchwycić. Teraźniejszość jest wypełniona przeszłością i przyszłością. Ona jest esencją wszystkich wymiarów czasu. Nasze teraz jest wcieleniem wiecznego, beczasowego Bożego teraz.

A może trzy wymiary czasu mają jeszcze jakieś

Rozważania o czasie (7) – c.d.ze str.3

głębsze, a zarazem bliższe odniesienie do Boga?

Przeszłość jest odpowiednikiem Ojca. On jest pierwotny, jest początkiem. Jesteśmy przez Niego stworzeni, z Niego zrodzeni, przez Niego posłani. W Nim mamy swoje korzenie.

Przyszłość odnajdujemy w Synu. On jednoczy się ze swym zadaniem, jest Słowem. On gromadzi w jedno to, co jest rozproszone (J 11,52), wszystko jest Mu poddane (1Kro 15,28) i buduje królestwo Ojca. Przyjdzie znowu, aby sądzić żywych i umarłych. On jest naszym idealnym wzorem, naszą przyszłością.

Tak samo jak Duch jednoczy Ojca z Synem więzami miłości, tak teraźniejszość jednoczy przeszłość z przyszłością. Duch jest twoją regułą na każdą chwilę, tak jak kiedyś był regułą dla Jezusa. On daje natchnienie i konkretyzuje zadanie powierzone przez Ojca. Elastycznie dostosowuje się do sytuacji obecnej w danym czasie. (c.d.n.)

Na podstawie:
Wilfrid Stinissen, „Wieczność pośrodku czasu”
opracował Jan Świerczek
rys. Karolina Gorączko

*W bezkresie wszechświata
byłbyś zagubiony,
lecz „Słowo Ciałem się stało”
ma granice Nieskończony!”
Dzięki tej łasce
każdy ból ziemi
przez drzewo krzyża
do Nieba zbliża.*

Sergiusz Riabinin

Uśmiech, radość i nadzieja

Jezus Chrystus dał nam nadzieję życia wiecznego. Przez swoją ofiarę Krzyża i Zmartwychwstanie otworzył przed nami tą jedyną, wielką i niepowtarzalną szansę życia z Nim w niebie. Skoro przygotował coś tak wielkiego i wspaniałego dla nas, to czemu chodzimy smutni?

Niestety w naszym codziennym życiu mało jest miejsca na optymizm, na uśmiech. A przecież uśmiech to przekaz pozytywnej energii, swoistego dobra, niosącego otuchę. Chrześcijańska radość skłania do tego, by cieszyć się wschodzącym i zachodzącym słońcem, hojnymi darami natury, pięknem sztuki oraz wszelkim dobrem, które pochodzi od Boga. Humor, a nie smutek i powaga winien być domeną nie tylko naszego świeckiego życia, ale i naszych kapłanów, jako taki stymulator w codziennym duszpasterzowaniu.

Kapłan, owszem obdarzony jest szczególną mocą Boga i godnością, co nie znaczy, że powinien zachowywać śmiertelną powagę w pracy kapłańskiej. Wprost przeciwnie. To przecież humor jest czymś, co zabezpiecza nas przed pychą, zarozumiałością, pozornym dostojeństwem i sprowadza na ziemię.

Chrześcijańska radość jest nie tyle zadana, ale także czasem wiele kosztuje. Zachowanie nadziei i pogody ducha mimo dolegliwości chorób, kłopotów jest wyrazem męstwa i siły, które hartują nasz charakter i postawę.

Najlepszym przykładem człowieka z pogodą ducha i humorem był papież Jan Paweł II. Osoba, do której wszyscy Ignęli. W Jego pasterskim posługiwaniu widać było, że ważne miejsce zajmowała niezwykła moc nadziei i optymizmu. Nie brakowało zwyczajnego uśmiechu. Nawet zwykłe kichnięcie miało wyraz ekumeniczny.

U człowieka wierzącego radość wiąże się z zaufaniem. Wyplýwa z przekonania, że życie i wszystko, co nas w nim spotyka, zawsze ma sens. Wiara bowiem daje nadzieję, a ta prowadzi do radości wiecznej.

Sama Ewangelia nazwana jest przecież radosną, a nie smutną Nowiną. Chrześcijanin zaś to człowiek nie tylko wiary, ale także pogody ducha, życzliwości, dobroci i promieniającej radości. Pamiętajmy o tym, kiedy spotkamy na swojej drodze drugiego człowieka.

Jadwiga

*Uśmiech nic nie kosztuje, a sprawia wiele.
Ubogaca tego co go otrzymuje, nie
zubożając obdarzającego.*

*Uśmiech trwa tylko chwilę, ale
wspomnienie o nim przez całe lata.*

*Nikt tak bardzo nie potrzebuje uśmiechu jak
ci, którzy nie umieją nim obdarzać innych.*

31 stycznia
Czwarta niedziela zwykła

Jr 1,4-19
1 Kor 12, 31-13,13
Łk 4, 21-30

„Żaden prorok nie jest mile
widziany w swojej ojczyźnie”

/por. Ew./

Jasełka w przedszkolu

Maria i Józef: Zuzia Sołtys i Filip Szczurek

Tydzień świąteczny w przedszkolu w Jaworniku trwał bardzo długo, rozpoczął się 15.12.09 występem jasełkowym dzieci z grupy średniaczków. W kolejnych trzech dniach zaprezentowały się dwa oddziały starszaków, oraz najmłodsze przedszkolaczki maluszki.

Do przedszkola na jasełka bożonarodzeniowe przybyło wielu gości: rodzice naszych dzieci,

oraz osoby specjalnie zaproszone na tę okazję: sołtys Jawornika pan Jan Świerczek, ksiądz wikary Artur Gadocha, dyrektor Gimnazjum w Jaworniku pani Renata Marzec i pani z biblioteki Elżbieta Kurek.

Wszystkim przybyłym towarzyszyło wielkie wzruszenie, rodzice ze łzami w oczach patrzyli na swoje pociechy, panie nauczycielki przekazywały małym „aktorom” ostatnie wskazówki, a pani dyrektor przedszkola Bogumiła Łętocha rozpoczynała każdy występ podziękowaniem za tak liczne przybycie, składała życzenia świąteczne i podobnie jak wszyscy, ocierała ukradkiem łzy wzruszenia.

Aniołki: Honoratka Sentysz i Ola Jezioro

Emocje towarzyszyły każdemu. Dzieci pięknie recytując teksty świąteczne nie spuszczały z oczu swoich bliskich. Cała sala dudniła od głośnego śpiewu kolęd, pastorałek i oczywiście gromkich braw widowni. Przedszkolaki fantastycznie wcielały się w role pastuszków, aniołków, Marii, Józefa, trzech króli itp.

Małym artystom towarzyszył również humor, podczas występu pojawiały się dodatkowo wypowiedziane, niespodziewane teksty np.: „Proszę pani, Marii spadła korona” zauważył aniołek u maluszków, lub wystąpił niezaplanowany bunt najmniejszego pastuszka, który wyraził go słownie: „Ja nie będę dawał Jezuskowi jabłuszka”. Takie właśnie chwile są niezapomniane, wesołe i pozostające długo

Pastuszek - Bartuś Jugowiec niesie chleb Jezuskowi

w pamięci każdego z nas.

Najstarsze przedszkolaki dzielnie trzymały się scenariusza jasełek. Doskonale wiedziały, kiedy rozpoczyna się ich rola. Pomimo stresu, nikt nie zapomniał tekstu.

Cudną oprawę występom bożonarodzeniowym dawały pięknie ubrane sale przedszkolne, scenografia, stroje przedszkolaków, wspólne ubieranie choinki w każdej sali przedszkolnej, oraz najpiękniejsza

Aniołki od maluszków: Ala Hodurek, Agnieszka Bargieł, Ola Gracz

Aniołek – Justynka Kurowska z rodzicami

c.d. na str. 6

Jasełka w przedszkolu – c.d. Ze str.5

tradycja świąt Bożego Narodzenia dzielenie się opłatkiem.

W imieniu pani dyrektor Przedszkola Samorządowego w Jaworniku, całego grona pedagogicznego i personelu dziękujemy wszystkim gościom i rodzicom za liczne przybycie na występy przygotowane przez dzieci.

Pani dyrektor przedszkola składa podziękowanie również na ręce swoich pracowników: pań nauczycielek za przygotowanie jasełek oraz pań z personelu za pomoc podczas występów.

Mamy nadzieję, iż taki rodzaj spotkań nigdy nie minie, ponieważ dzieci są najpiękniejszym darem Bożym i to co dzieje się w naszym przedszkolu jest organizowane przede wszystkim dla nich.

Życzymy wesołych Świąt.

Aneta Murzyn

Nie poznałem

Powiedzieli mi,

Że na pielgrzymce Jezusa znajdę...

Starym i młodym w twarze zaglądnąłem,

Ale Jezusa w nich nie rozpoznałem...

Ktoś krzyknął – z biskupem przyjechał Jezus!

Dwie godziny ubrany w welon,

Gorączkowo trzymałem pastorał.

Jezus jednak nie przyjechał...

Poszedłem do klasztoru,

Wszędzie Jego ślady widziałem...

– Gdzie On jest? –

Zapytałem starego Brata.

– Człowieku uspokój się –

Powiedział wysuszony jak śliwka mnich –

Jezusa w złym miejscu szukasz,

Nie szukaj Go w innych – On jest w tobie!

Ks. Lucjan Szczepaniak

Od młodych

Literacki konkurs Rady Sołeckiej Jawornik moich marzeń

Jawornik,
27.10.2038

Cześć Marcin!

S z k o d a , ż e trzydzieści lat temu wyjechałeś do Anglii. Od tej pory Jawornik bardzo się zmienił. Dziś jest to dzielnica Krakowa. Niedaleko Twojego dawnego

domu zbudowano największy na świecie wieżowiec Apollo. Nieopodal jest położone wesołe miasteczko i ZOO, w którym mieszkają zebry, słonie, lwy, żyrafy, wiele gatunków płazów i owadów. Obecnie mamy w Jaworniku nawet lotnisko.

Poprawił się także standard dróg. Nie uwierzyłbyś, jak bezpiecznie teraz dzieci chodzą do szkoły. Wszędzie są chodniki, a na największych skrzyżowaniach także sygnalizacja świetlna. Ja do pracy dojeżdżam metrem. Obecnie pracuję jako doradca finansowy.

W Jaworniku nie ma ludzi bezrobotnych. W ostatnich latach stworzono tysiące miejsc pracy. Mamy dużo kin i domów kultury. Nasza dawna drużyna LKS Jawor wciąż istnieje i chyba wkrótce awansuje do ekstraklasy.

Napisałeś, że w najbliższym czasie mnie odwiedzi. Będziemy mogli pójść razem na mecz. Z przyjemnością powspominam stare czasy. Z niecierpliwością oczekuję Twojego przyjazdu.

Grzegorz

Grzegorz Kisiel

Szkoła Podstawowa, klasa IV a (rok szk. 2008/2009)

7 lutego
Piąta niedziela zwykła

Iz 6, 1-8
1 Kor 15, 1-11
Łk 5, 1-11

„Odejdź ode mnie Panie, bo
jestem człowiek grzeszny”

/por. Ew./

Wspomnienia o ks. Józefie Kurowskim

Nasze wspomnienia o ks. Józefie mają podwójny cel. Chcemy poznać lepiej naszego rodaka, którego posłał Bóg jako jednego z wielu robotników na swoje żniwo i również przyrzeć się lepiej kapłaństwu w ogóle. To cenne doświadczenie w roku kapłańskim. Często patrzymy na pracę kapłana bardzo powierzchownie i oceniamy ją na podstawie pozorów bądź ludzkich opinii i obiegowych cenzurek. Wczytując się w lekturę wspomnień o ks. Józefie odkrywamy rzeczywisty, uniwersalny obraz kapłaństwa utkany misternie z mnóstwa drobnych codziennych czynów i również ważnych spektakularnych dokonań. Kapłan realizując to ze względu na Boga niesie dobro nam wszystkim, chociaż czasami wydaje się nam, że to nas nie dotyczy. Codzienne dobro, które wyrasta z pracy kapłana jest ciche, ukryte i pokorne nie wyeksponowane przez światła jupiterów, ale przez to niezmiernie cenne i trwałe, bo wypływające z miłości do Boga i ludzi. Dopiero głębokie wniknięcie w jego aktywność, radosną twórczość i mozolną, mrówczą pracę pozwala świadomie dziękować Bogu za dar i tajemnicę kapłaństwa.

Osobowość i sylwetka c.d.

Ks. Józef z wielkim sentymentem wspominał zawsze swoje posługiwanie w Peru oraz tamtejszych współbraci i inne napotkane osoby. Kontakt ten zaowocował jego wrażliwością na sprawy misyjne. Dzięki niej niektórzy juniorzyści przygotowując się do matury we wspólnocie nieformalnej ad hoc powołanej, która po paru latach funkcjonowania została formalnie erygowana jako dom zakonny, przygotowywali się do wyjazdu do Peru ucząc się języka hiszpańskiego.

Pojechali tam po ukończeniu studiów filozoficznych, gdzie dotąd pracują. Przez wszystkie następne lata ks. Józef utrzymywał kontakt z tymi młodymi misjonarzami, a nawet uczestniczył w organizowaniu pewnych funduszy przeznaczonych na działalność m.in. wśród dzieci ulicy w stolicy tego kraju.

Pewne świadectwo o jego relatywnie krótkim, bo prawie pięcioletnim pobycie w Peru, daje na wiadomość o śmierci ks. Józefa tamtejszy inspektor, pisząc do naszego ks. Inspektora Marka Chrzana: „Dziś otrzymaliśmy wiadomość o śmierci ks. Józefa Kurowskiego. Dla nas ks. Kurowski jest jakby jeszcze członkiem naszej inspektorii, ponieważ jego praca tutaj zyskała ogromne uznanie. Był zawsze wspaniałym współbratem, prawdziwym uczniem św. Jana Bosko, gorliwym w apostołacie i przykładnym we wszystkim. Z pewnością ks. Bosko przyjął go do ogrodów salezjańskich. Jesteśmy mu wdzięczni także za to, że wyraził zgodę na przybycie tu z jego inspektorii wielu współbraci jako misjonarzy. Za to będziemy mu zawsze wdzięczni. Dołączam dla Księdza nasze kondolencje złożone z modlitwą o spokój jego duszy i proszę o przekazanie naszych wyrazów współczucia jego rodzinie i współbraciom. Niech Bóg i Matka Boża będą jego błogosławieństwem” (ks. Wincenty Santilli).

Ważnym okresem bez wątpienia dla niego i dla nas wszystkich był czas jego posługi inspektorskiej. Pierwsze opracowania posługi ostatnich inspektorów w Polsce podkreślają, rzecz jasna, że ks. Inspektor Kurowski uczestniczył w wydarzeniach Zgromadzenia. Za jego kadencji Zgromadzenie światowe zyskało zatwierdzenie obowiązujących dotąd *ad experimentum* odnowionych po Soborze Konstytucji, które dotyczyły działalności i funkcjonowania Zgromadzenia. Do ks. Józefa należało wprowadzenie ich w życie oraz uchwalenie Dyrektorium Inspektorii, które stało się prawem partykularnym Zgromadzenia po zatwierdzeniu go przez przełożonego generalnego. Okres Jego inspektorstwa pozwolił, dzięki korzystnemu zbiegowi okoliczności i gorliwości współbraci, rozwinąć aktywną działalność dla rozwoju inspektorii. Odnotowujemy wówczas wzrost liczby powołań do Zgromadzenia, uzyskanie statusu parafialnego przez niektóre nasze placówki duszpasterskie, budowę i rozbudowę kilku naszych domów, w tym naszego seminarium w Krakowie, powołanie najpierw nieformalnej, a potem zatwierdzonej kanonicznie wspólnoty formacyjnej junioratu, modernizację warsztatów szkolnych przy naszej szkole w Oświęcimiu dzięki przyjęciu subwencji z parlamentu europejskiego.

Powołanie każdego współbrata w Zgromadzeniu, czy kapłana, czy koadiutora, jest darem i tajemnicą i tak je należy traktować. Można spotkać współbraci, którzy wyraźnie podkreślają zaufanie, jakim ich ks. Inspektor darzył i odwzajemniali je szczerym szacunkiem. Nie tylko jednak powołanie kapłańskie i zakonne jest godnym wdzięczności względem Boga Jego darem i tajemnicą. Jest nim również samo życie indywidualne, w które mamy wgląd, jeżeli współbrat objawi nam siebie nie tylko przez swoje zachowania i postawy, lecz także przez słowo i osobiste świadectwo. W sytuacji ks. Józefa jego „Okruchoy wspomnień” ukazują bogactwo jego wnętrza. Myślę, że pożyteczną sprawą dla nas byłoby obficie skorzystać z końcowych stron jego przemyśleń, których treścią można się ubogacić z korzyścią dla naszego duchowego rozwoju.

Wacław Szczotkowski
Na podstawie: Towarzystwo Salezjańskie,
Inspektoria św. Jacka,
Kraków ul. Tyniecka 39

*Błogosław duszo moja Pana
O Boże, mój Panie jesteś bardzo wielki!
Odziany we wspaniałość i majestat,
Światłem okryty jak płaszczem.
Rozpostarłeś niebo jak namiot,
Wzniosłeś swe komnaty nad wodami.
Za rydwan masz obłoki,
Przechadzasz się na skrzydłach wiatru.
Jako swych posłów używasz wichry,
Jako sługi – ogień i płomienie.
Umocniłeś ziemię w jej podstawach:
Na wieki wieków się nie zachwieje.*

Ps.104 (fragment)

W każdej parafii, wiosce i szkole decyduje się przyszłość rodziny

W niedzielę po Bożym Narodzeniu Kościół obchodzi święto Rodziny Świętej. Dzień ten jest też świętem patronalnym Ruchu Domowego Kościoła. W naszym kościele odprawiona została specjalna msza św. w intencji wszystkich rodzin w parafii. Celebrował ją o. Andrzej Rębacz (redemptorysta) – Dyrektor Krajowego Ośrodka Duszpasterstwa Rodzin. Bogatą oprawę liturgii zapewniły tym razem kręgi rodzin i schola. Msza św. zakończyła się błogosławieństwem dzieci, którego kapłani udzielili indywidualnie każdemu z najmłodszych.

Biały Kamyk: Bardzo miło nam powitać Ojca na łamach B.K. Czy to jednak czysty przypadek, że tak znakomity Gość trafił właśnie do naszej parafii i to w tym dniu?

O. Andrzej Rębacz: No, może przypadkiem było to, że przed pięciu laty w Jaworniku osiedliła się moja siostra i szwagier. Ale już chyba nie przez przypadek trafili oni do tutejszych kręgów rodzin i nie przypadkiem zostałem przez nich poproszony o sprawowanie liturgii w intencji jawornickich rodzin właśnie w dniu patronalnego święta Ruchu Domowego Kościoła. Bardzo się cieszę z tego zaproszenia i tej intencji, bo wiążą się one ściśle z moją obecną funkcją w Kościele.

Czy mógłby Ojciec powiedzieć, co to jest Krajowy Ośrodek Duszpasterstwa Rodzin (KODR)?

KODR, któremu mam zaszczyt od 13 lat przewodniczyć, jest biurem wykonawczym Rady ds. Rodziny Konferencji Episkopatu Polski (RR).

Co robi Wasze Biuro?

Najogólniej mówiąc zespół nasz pomaga kapłanom i świeckim w organizowaniu opieki duszpasterskiej dla rodzin. Oczywiście nie jesteśmy w stanie spotkać się z każdym proboszczem, wikariuszem czy animatorem kręgu rodzin. Bezpośrednio pracujemy z diecezjalnymi duszpasterzami rodzin i diecezjalnymi doradcami życia rodzinnego, z którymi omawiamy najważniejsze sprawy dotyczące życia współczesnej polskiej rodziny katolickiej.

Do każdej parafii może jednak i powinien docierać nasz kwartalnik „Sprawy rodziny”, w którym znajdziemy najaktualniejsze dokumenty Kościoła oraz wypowiedzi papieża i biskupów o rodzinie. Są tam też ciekawe doniesienia nauki na ten temat jak i aktualności z kraju i ze świata o sukcesach oraz zagrożeniach rodziny. Sporo z tych materiałów odnaleźć można na stronie internetowej www.familiae.pl. Obszerniejsze dokumenty publikujemy w osobnych broszurach. KODR jest również organizatorem corocznej ogólnopolskiej pielgrzymki rodzin na Jasną Górę.

Ostatnio spotykaliśmy Ojca kilka razy w telewizji i na łamach gazet?

Pomoc duszpasterska, to zasadniczy kierunek pracy KODR. Istnieje jednak jeszcze drugi zakres naszych zadań. Jest to analizowanie wydarzeń publicznych i wypowiedzi wielkich tego świata dotyczących rodzin. Spostrzeżenia i uwagi przekazuję mojemu bezpośredniemu przełożonemu – biskupowi przewodniczącemu Radzie Rodziny, którą to funkcję pełni obecnie ks. bp Kazimierz Górny z Rzeszowa. W najważniejszych problemach reaguje Rada lub nawet cała Konferencja Episkopatu Polski (KEP), przypominając naukę kościoła dotyczącą poruszanego problemu. Często jednak, w drobniejszych sprawach, lub wtórnie do wypowiedzi Biskupów, obowiązki bezpośredniego kontaktu z politykami czy dziennikarzami przekazywane są dyrektorowi KODR. Stąd też moja stosunkowo częsta obecność w mediach. Nieraz uczestniczę również w parlamentarnych, urzędowych czy naukowych debatach dotyczących rodzin.

Od pewnego czasu coraz częściej słyszy się o zagrożeniach rodzin we współczesnym świecie, czy to nie przesada?

Jestem głęboko przekonany, że jesteśmy obecnie świadkami konsekwentnej strategii antyrodzinnej forsowanej przez decydentów współczesnego świata, a zwłaszcza Europy. Uczestniczymy w kolejnej rewolucji przeciwko wszystkiemu, co Boże.

**Częstochowa 2009, pielgrzymka rodzin.
W środku o. Andrzej Rębacz i bp Kazimierz Górny**

A najbardziej Bożą jest rodzina, gdzie dokonuje się przekazywanie depozytu życia i wiary-dobra. I ona jest też właśnie najbardziej podstępnie atakowana. Pamiętajmy, że Kościół realizuje się poprzez rodzinę – Domowy Kościół. I właśnie od pomyślności rodziny zależy pomyślność społeczeństwa i ojczyzny, jak również kondycja parafii i całego Kościoła.

Czy jesteśmy w stanie ochronić nasze rodziny przed tak zmasowaną agresją zła?

Oczywiście, cała ufność w Boga. To, co po ludzku nie jest możliwe, dla Niego nie jest przecież problemem. Pamiętajmy jednak, że to my jesteśmy narzędziami w rękach Boga i nie zaniedbujemy tego powołania.

Oczywiście ważne są oficjalne interwencje w obronie rodziny na forum wielkiej polityki czy nauki. Jednak zasadnicze społeczne zmaganie ze złem toczy się na poziomie każdej parafii, wioski czy szkoły. W tych najmniejszych środowiskach wychowywać się będą bowiem nasze dzieci. A tutaj już bardzo wiele zależy od nas samych. W liście KEP, który właśnie dzisiaj słyszeliśmy, biskupi podkreślili rolę ruchów i stowarzyszeń katolickich rodzin, które bezpośrednio wspomagają i umacniają pojedyncze rodziny. Serdecznie gratuluję Waszej Parafii, gdzie działają już trzy kręgi rodzin. To spora armia świadomych i zaprzyjaźnionych ludzi, podpora dla parafii i realna siła, która może skutecznie zaproponować waszej społeczności chrześcijański model życia i chronić ją przed naciskiem zła. Gratuluję też Białego Kamyka, gdzie dużo miejsca poświęca się tematyce rodzinnej. Przy okazji chciałbym podziękować za świadectwa „z morałem”, które pozwałam sobie przekazywać szerszemu gronu czytelników w „Sprawach Rodziny”.

Serdecznie dziękujemy Ojcu za rozmowę, a przede wszystkim za odprawioną w naszej intencji mszę świętą.

Dziękuję za miłe sercu zaproszenie i jeszcze raz gratuluję. A ta liturgia sprawowana w święto Rodziny Świętej, w małopolskiej wiosce, niech będzie znakiem, że tutaj właśnie w katolickiej parafii, a nie gdzieś w najwyższych parlamentach czy „komisariatach” decyduje się, jaka będzie nasza polska rodzina.

Na podstawie rozmowy opr. Andrzej Pawłowski

„Jawornicka Szopka” – wspomnienia p. Romana Szlachetki (k. Przedszkola)

Jawornicka Szopka, zwana też *Żywą Szopką* ponieważ wędrujący z nią kolędnicy śpiewali kolędy i odgrywali jasełka, powstała w roku 1940. Zbudowali ją dwaj bracia Franciszek Wołek (dziadek ks. Rafała) i Józef Wołek.

Szopka ma ponad metr wysokości i szerokości. Ma 3 wieże i dwie sceny ustawione piętrowo. Na wyższej jest scena Narodzenia Pana Jezusa w Betlejem, a poniżej było 20 par lalek poruszających się wkoło (obecnie ze względu na uszkodzenia lalki trzymane są osobno). Nad starannym przechowywaniem i odnawianiem czuwają: córka i zięć p. Roman – Anna i Piotr Cholewa z dziećmi – Justyną i Pawłem. Co roku w okresie Świąt Bożego Narodzenia szopka ustawiana jest na honorowym miejscu w domu.

Podczas okupacji ku pocieszeniu serc i podtrzymaniu polskiej tradycji, kolędnicy w składzie: Szlachetka Kazimierz, Szlachetka Władysław – brat Teodora, Balak Antoni z Bugaja i Braś Stefan chodzili po domach w Jaworniku, kolędownali i odgrywali jasełka. Zapraszani też byli do zamożnych rodzin w Myślenicach, a Niemcy widząc ich pomysłowość i radość przy odgrywaniu scen, nie zabraniali im tych występów.

**Szopkę trzymają Justyna i Paweł Cholewa,
Obok Roman Szlachetka.**

Po zakończeniu II wojny światowej pierwsze jasełka otwierał na strażnicy p. Roman Szlachetka. Grywał różne role m.in. Heroda, Turonia – miał do tego dar i chętnie to robił. Te pierwsze po wojnie jasełka odgrywane były bardzo uroczyste, a stroje pożyczone były z Teatru im. J. Słowackiego w Krakowie. Jasełka odgrywane były trzykrotnie. Rolę setnika grał p. Andrzej Oliwa. Skład aktorów nieco się zmieniał i przedstawienia grano jakiś czas, aż członkowie powoli się wykruszyli.

W 1972 roku, aby podtrzymać tradycję tej szopki, stworzono trzeci zespół kolędniczy. W lutym 1973 r.

c.d. na str. 10

„Jawornicka Szopka” – c.d ze str.9

W myślenickim kinie „Wisła” – za Bysinką – ogłoszony był konkurs zespołów kolędniczych z całego powiatu. Nasi też tam pojechali i zajęli jedno z pierwszych miejsc. Konkurs obserwował kierownik Domu Kultury – p. Jan Koczwara i przedstawiciel z Teatru Dzieci Zagłębia z Będzina. Pod koniec marca nasz zespół kolędniczy otrzymał zaproszenie na występy do Będzina. W Będzinie w jury zasiadała delegacja z Francji i typowała zespoły, które zostały zaproszone na Międzynarodowy Przegląd Zespołów Ludowych. Do Francji wytypowana była tylko nasza szopka i jasełka z lalkami.

Do Francji pojechali w kwietniu 1973 r. Mieczysław Szlachetka (syn p.. Romana – obsługa lalek, Marian Podoba – obsługa lalek i Józef Oliwa – akordeon.

Pobyt trwał trzy tygodnie a występowali w Paryżu i Nancy. Opiekę nad nimi sprawowali J. Koczwara z Myślenic, Z. Błońska z PAGART-u w Warszawie i J. Dorman – dyrektor teatru w Będzinie.

W pamięci naszych bliskich jest zapewne wiele takich perełek jak ta, więc prosimy, abyście się z nami nimi dzielili, chętnie je opublikujemy w BK.

Mamy prośbę, jeżeli ktoś pamięta członków zespołu powojennego, albo role jakie odgrywali, to prosimy o przekazanie nam tych informacji. A może udałoby się zagrać takie jasełka?

*Wspomnienia p. Romana Szlachetki i jego rodziny spisała Maria Szafranec.
Rys. Waleria Antkiewicz*

Fenomen św. Mikołaja, biskupa

W niedzielę 6 grudnia w naszej parafialnej plebanii odbyło się spotkanie oazy dzieci, młodzieży i dorosłych ze św. Mikołajem. Było dużo zabawy, radości, śpiewu i prezentów. Najbardziej cieszy jednak fakt, że po upływie tysiąca sześciuset lat święty biskup Mikołaj jest wciąż obecny w ludzkiej pamięci. Kościół daje nam świętych jako wzór do naśladowania w drodze do nieba. W przypadku św. biskupa Mikołaja z Miry sprawdza się to fantastycznie. Przecież prawie cały świat na swój sposób próbuje naśladować świętego biskupa obdarowując innych prezentami. Nie zapominamy również, że święty biskup Mikołaj jest teraz ze wszystkimi świętymi w niebie i wstawia się za nami u Boga. Dlatego wołamy – *święty Mikołaju, módl za nami.*

Ks. Artur

Roratnie wspomnienia

Mam na imię Terenia. Chodziłam w tym roku na roraty, które prowadził ksiądz Artur.

Z pomocą księdza Proboszcza, w czasie nabożeństw poznawaliśmy życie i działalność świętego Jana Marii Vianey'a. Pragnął on zostać księdzem. Miał wiele przeszkód na drodze do kapłaństwa, ale wszystkie je pokonał z pomocą Pana Boga. Chodząc na roraty dowiadywałam się, jak odnaleźć drogę do nieba. Przynosiłam na roraty lampion, który oświecał drogę Panu Jezusowi, który do nas przyjdzie. Zapraszam wszystkich, aby chodzili na roraty w przyszłym roku. Naprawdę warto.

Teresa Sołtys

KAMYCZEK – STRONA DLA DZIECI

27 grudnia – Święto Świętej Rodziny

Święty Józef Opiekun Pana Jezusa.

Józef był dobrym i kochającym Boga cieślą i stolarzem. Zamierzał ożenić się z Maryją z Nazaretu. Pewnej nocy anioł objawił Józefowi, że Bóg wybrał Maryję na mamę Bożego Syna, a jego – Józefa – uczyni opiekunem Świętej Rodziny. Józef i Maryja pobrali się i przyjęli to niezwykle powołanie.

W rodzinnym mieście Józefa – Betlejem – dokąd udali się małżonkowie, w grocie pasterzy przyszedł na świat Jezus. Od pierwszych chwil życia Józef otoczył Dzieciątka troskliwą opieką. Posłuszeństwo Józefa względem Bożego Słowa połączone z ucieczką do Egiptu pozwoliło ocalić Dziecię Jezus przed okrutnym Herodem.

Po powrocie do Nazaretu Józef z wielką troską i miłością uczył Jezusa żydowskich obyczajów oraz przygotowywał do dorosłego życia. Po ofiarnym, pełnym poświęcenia życiu Józef umarł otoczony modlitwą i błogosławieństwem Bożego Syna.

Święty Józef czczony jest jako patron i wzór rzemieślników, a także patron szczęśliwej śmierci.

Tekst opracował ks. Paweł Kochaniewicz /www.promyczek.pl/

Pokoloruj obrazek Świętej Rodziny.

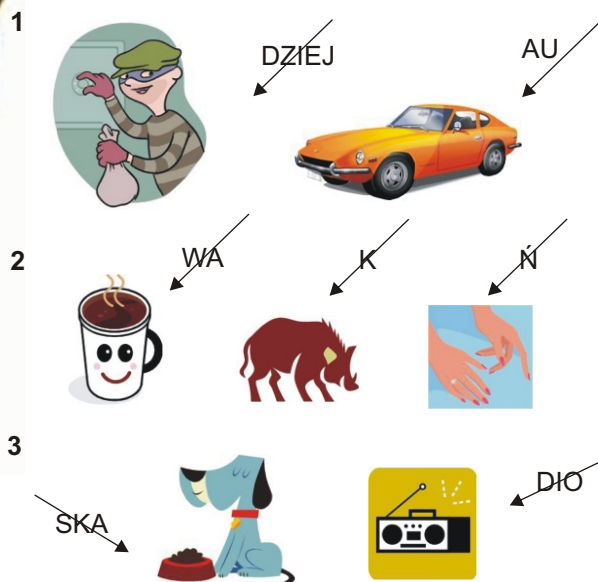

Rys.1. /Wiktor Ostrzołek/

6 stycznia – Objawienie Pańskie, Trzech Króli

Trzej Królowie: Kacper, Melchior i Baltazar złożyli pokłon małemu Jezusowi i ofiarowali dary. Jakie to były dary?

Rozwiąż rebusy

21 stycznia - Dzień Babci

22 stycznia - Dzień Dziadka

„Babcia i Dziadzio” I. Salach

Dzisiaj opowiem wam prawdziwą historię z czasów, gdy byłam takim małym dzieckiem jak wy. W moim domu było zawsze miło, wesoło i wspaniale! A dlaczego? Dlatego, że mieszkali z nami dziadkowie. To wielkie szczęście mieć blisko babcię i dziadka. Gdy mama lub tato są bardzo zajęci, oni zawsze mają wolną chwilę dla nas. Kiedy tylko ich poprosimy pójdą z nami na spacer, opowiedzą bajkę, narysują kotka.

Babcia i Dziadek opiekują się nie tylko wnukami. Pomagają również swoim dzieciom, a naszym rodzicom. Pamiętam, że wtedy gdy mama pracowała - to babcia gotowała smaczny obiad, upiekła pyszny placek. A dziadziu? Dziadziu naprawiał rower i wbijał gwoździe, o których zapomniał tato.

Musimy być dla dziadków bardzo mili, powinniśmy ich mocno kochać za to wszystko, co dla nas robią. Naprawdę - te dzieci, które mają babunię i dziadzia - są szczęśliwe.

Czy wiesz jak mieli na imię babcia i dziadek Pana Jezusa? Z diagramu wykreśl słowa i odczytaj hasło.

S	A	A	N	N	K	I	Ł	Y	N	Ż
W	A	Y	N	A	J	R	T	Y	O	C
H	A	O	I	N	K	A	C	H	B	A
Ł	W	I	A	N	Ś	M.	N	I	E	G

Pokoloruj babcię i dziadka

Minął rok 2009

STYCZEŃ

1.01. Nowy rok powitaliśmy jak w ostatnich latach na zabawie sylwestrowej w strażnicy OSP zorganizowanej przez gimnazjum.

3.01. Wspólne koledowanie naszych kręgów rodzin. Wzięło w nim udział 13 małżeństw i 25 dzieci oraz opiekun ks. Artur. (BK41)

4.01. Oplatek Rady Sołeckiej i Rady Parafialnej. Na zaproszenie ks. Proboszcza i p. Sołtysa przybyli do strażnicy członkowie obu Rad, liderzy aktywnych organizacji i środowisk, dobrodziej i wszyscy poświęcający dla naszej wsi swój czas i talent. Zaproszeni zostali także ich współmałżonkowie. Przybyło ponad 50 osób. Spotkanie uświetniła inscenizacja jasełek przedstawiona przez naszych harcerzy (BK41) oraz akompaniament muzyczny p. organisty Roberta Bylicy oraz p. Kuźmińskiego.

11.01. Ukazał się pierwszy w tym roku numer Białego Kamyka, a w nim m.in. przegląd artykułów opublikowanych w roku 2008. (BK40)

11.01. Ksiądz Proboszcz został wyróżniony zaszczytnym tytułem kanonika EC. Uroczystości przewodniczył dziekan myślenicki ks. Karol Jarosz. (BK41)

15.01. Daniel Kurowski z naszej szkoły zdobył I miejsce na XIV gminnym przeglądzie kolęd i pastorałek, który odbywał się w Głogoczowie

18.01. W rocznicę śmierci patrona naszego gimnazjum ks. Jana Twardowskiego uczniowie wystawili dla mieszkańców wsi przedstawienie "Wigilijny paradoks". Zespołem teatralnym kierowali mgr Wacław Szczotkowski i mgr Anna Kowalska. (BK41) Po spektaklu rozdano ankiety na temat świętowania Bożego Narodzenia w naszych domach. Powróciło 174 odpowiedzi, z których wynika, że są to niezwykle radosne dni, które spędzamy w gronie rodziny (91%) i w kościele (84% osób uczestniczy we mszy świętej). (BK41)

21.01. W strażnicy OSP odbyło się uroczyste spotkanie przedszkolaków i ich Babć i Dziadków w dniu ich święta. (BK41)

25.01. W strażnicy odbyło się zebranie wiejskie. Głównym tematem był problem zwiększenia bezpieczeństwa na drodze wojewódzkiej nr 955 w kontekście planowanego na ten rok remontu tej arterii. Pan Sołtys przedstawił szczegółową prezentację multimedialną zagadnienia. Zwrócono uwagę na brak przygotowania przez władze projektu chodnika, co uniemożliwia realizację tego zadania przy okazji przebudowy drogi. Przedstawiciel Burmistrza obiecał w ciągu tygodnia przedstawić konkretny plan zamierzeń w sprawie realizacji zgłaszanych potrzeb, głównie chodnika. (Wiad. Sołeckie, nr14)

28.01. Balik przedszkolaków, jak co roku dał możliwość do prezentacji niezwykle pomysłowości strojów, jak i talentów artystycznych naszych najmłodszych. (BK42)

31.01. W strażnicy odbył się tradycyjny bal karnawałowy dla mieszkańców Jawornika organizowany przez przedszkole. W szampańskiej atmosferze bawiło się ponad 100 osób. Zysk z imprezy pozwolił na pokrycie pilnych potrzeb "alma mater" naszych najmłodszych. (BK43)

LUTY

05.02. Dzieci słuchały koncertu Szafranców – „Baśniowej Kapeli” pt. „Liliowy bór”.

14.02. Jawornicki karnawał zamknęła zabawa oazy, scholi i ministrantów w salce parafialnej. (BK43)

22.02. Odbyło się walne zebranie Ochotniczej Straży Pożarnej. W zebraniu wzięło udział 13 strażaków i 3 członków drużyny młodzieżowej. Podsumowano pracę w roku 2008 r. Komisja rewizyjna zwróciła uwagę m. In. na pilną potrzebę właściwego wyznaczenia granic działki OSP i prawa do użytkowania drogi wjazdowej do strażnicy znajdującej się na terenie Kółka Rolniczego, zwłaszcza w kontekście odsprzedawania części własności kółka w ręce prywatne. Ta niezwykle ważna tematyka wzbudziła wiele kontrowersji oraz żywą dyskusję

zarządu i członków straży. Walne Zebranie zobowiązało zarząd do uregulowania tych spraw. (Wiad. Sołeckie, nr 14)

22.02. Dzień Myśli Braterskiej – spotkanie harcerzy hufca, w tym naszej drużyny, w Myślenicach. Jako gości honorowych zaproszono pana Sołtysa Jana Świerczka oraz długoletniego instruktora ZHP – harcmistrza Andrzeja Pawłowskiego z Jawornika. (BK42)

23-28.02. Zimowisko harcerzy w Siedlcu Janowskim k. Częstochowy. (BK43)

II 2009. Początek prac renowacyjnych w kościele parafialnym.

MARZEC

III 2009. W Gminnym Konkursie "Czytamy ze zrozumieniem" I i III miejsce zajęli uczniowie naszej szkoły – Paweł Ciaputa i Maciej Zajac. Przygotowywały ich mgr Beata Warzecha oraz mgr Edyta Starzec-Sobieszkoda.

zima/wiosna 2009 Sportowe sukcesy uczniów naszej szkoły. Chłopcy zdobyli I miejsce w międzyszkolnych zawodach piłki nożnej w hali oraz III miejsca gminnych igrzyskach w mini-piłce ręcznej i mini-siatkówce. Nasze drużyny trenuje mgr Dorota Król.

06.03. Eliminacje do Mistrzostw Polski Amatorów w slalomie gigancie Myślenice - Góra Chelm. Mariusz Pustuła zajął 5 miejsce i zakwalifikował się do mistrzostw Polski.

09-10.03. I Mistrzostwa Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji w narciarstwie alpejskim na stoku w Wiśle. Mariusz Pustuła, jako jeden z 12-tu reprezentował Komendę Główną Państwowej Straży Pożarnej. Drużyna zajęła 4 miejsce.

10.03. Udział Moniki Ciaputy ze szkoły podstawowej w etapie wojewódzkim Małopolskiego Konkursu Matematyczno-Przyrodniczego. Opiekunowie mgr Anna Słaby, mgr inż. Anna Mirek.

11.03. Przedszkole. Przedstawienie z cyklu „Muzyczne podróże – zwiedzamy Warszawę”

11.03. Udział Małgorzaty Jawańskiej w etapie Wojewódzkim Konkursu „Wiem więcej”

12.03. Konkurs recytatorski w szkole. Zwyciężyli – Angelika Karaim i Teresa Sołtys (kl. I-III) oraz Katarzyna Starzec (kl. IV-VI). (BK43).

16.03. Udział Natalii Hołuj w etapie wojewódzkim Konkursu Biblijnego.

21.03. Mistrzostwa Polski Amatorów w slalomie gigancie – Zakopane Kasprowy Wierch Mariusz Pustuła zajął 11 miejsce.

25.03. Uroczystość Zwiastowania NMP, Dzień Świętości Życia. Ponad 20 osób odpowiedziało na apel Kręgów Rodzin i podjęło duchową adopcję dzieci poczętych. (BK42, 43)

28.03. Parafialna pielgrzymka do Mogiły, Krzesławic oraz Bazyliki Grobu Pańskiego w Miechowie. Pod przewodnictwem ks. Artura wzięło w niej udział ok. 50 osób. (BK43)

3.2009. Rekolekcje wielkopostne przeprowadził w naszej parafii ks. Adam Uniwersał, rejonowy wizytator katechetyczny. (BK44)

KWIECIEŃ

4.04. Święcenia lektorów w Myślenich dokonał ks. Dziekan Karol Jarosz. Z Jawornika święcenia otrzymali: Sebastian Brandys, Paweł Cholewa, Paweł Cygan, Michał Mistrz, Tomasz Pacułt, Mirosław Polewka, Grzegorz Węgrzyn

5.04. Niedziela Palmowa – tradycyjny konkurs palm. Największe zrobili Szymek Polewka – 5,12 m. wysokości oraz Dominik Węgrzyn i Daniel Kurowski po 5m. (BK44)

8.04. Przedszkole. Występ teatryku „Skrzat” z Krakowa z bajką „Tajemnicza wyspa”

9.04. Wielki Czwartek – Dzień Kapłański – parafianie podziękowali naszym kapłanom za całoroczną pracę. Pięciu kandydatów złożyło przyrzeczenie ministrantów. Byli to: Jakub Król, Dominik Morlak, Karol Paryła, Antoni Polewka, Piotr Węgrzyn.

8.04. Występ teatryku „Skrzat” z Krakowa z bajką „Tajemnicza wyspa”

10.04-12.04. Triduum Paschalne. (BK44)

17.04. Przedszkolaki odwiedziły Ośrodek Zdrowia, poznając pracę lekarza i pielęgniarki. Dzieci przyniosły na pamiątkę piękne rysunki o medycynie, które możemy podziwiać w naszym Ośrodku. (BK45)

4.2009. Konkurs – "Przedszkolak przyjacielem przyrody". Najlepsi przyjaciele przyrody z naszego przedszkola wzięli udział w II-etapie w Głogoczowie, gdzie Agnieszka Bargieł zdobyła wyróżnienie. (BK45)

19.04. Na niedzielnej mszy św. grał w jawornickim kościele zespół artystyczny z Węgier goszczący w naszym Ośrodku Zdrowia. Obecny był attache polityczny Węgier w Polsce pan Imre Molnar. (BK45)

22.04. OSP Jawornik wspólnie z zastępem Państwowej Straży Pożarnej z Myślenic prezentują samochody i sprzęt ratowniczy dzieciom z przedszkola samorządowego w Jaworniku oraz uczniom szkoły podstawowej.

22-24.04. Końcowy egzamin gimnazjalny (Część humanistyczna, matematyczna i językowa)

26.04. Spotkanie Rady Parafialnej. Omawiano sprawy dotyczące realizacji malowania i renowacji kościoła i przygotowania do prymicji ks. Rafała Wilkołka. (BK44)

26.04. "Witamy w Jaworniku" – w strażnicy OSP odbyło się spotkanie nowych mieszkańców naszej wsi. W ostatnich latach osiedliło się tutaj ponad 50 rodzin. Na zaproszenie Rady Sołeckiej przybyło ok. 40 osób. (BK45)

27.04. Przedszkolaki odwiedziły swoją przyszłą szkołę w Jaworniku i oglądnięły przygotowany dla nich spektakl "Brzydkie kaczątko".

28.04. Tym razem przedszkole odwiedziły tresowane psy służące w straży granicznej, a dzień później dzieci uczyły się pod okiem pani pielęgniarki robić opatrunki.

MAJ

V 2009. Dzień ziemi.

2.05. Parafialne spotkanie seniorów, zostało zorganizowane przez koło Caritas. Ksiądz Proboszcz odprawił mszę św. w intencji seniorów, a następnie wszyscy przeszli do salki parafialnej na spotkanie towarzyskie. (BK45)

3.05. Dzień strażaka – Msza Święta w intencji strażaków z Jawornika i ich rodzin 4.05. Akcja „Sadzimy drzewka” – dzieci uczestniczą w sadzeniu roślin i drzewek w ogrodzie przedszkolnym.

4.05. Minęło 4 lata od otwarcia Ośrodka Zdrowia w Jaworniku. W tym czasie udzieliliśmy ponad 27 tys. porad lekarskich.

6.05. Przedszkole. Teatrzyk „Skrzat” przedstawił bajkę „O prosiaczku brudasku”

6.05. Zespół muzyczny „Iskierki” ze szkoły podstawowej zdobył II miejsce w powiatowym przeglądzie dorobku artystycznego szkół. Opiekunem grupy jest mgr Justyna Iskra.

8-10.05. Wyprawa oazy na rekolację do Sidziny. Pod opieką ks. Artura pojechało tam ok 20 osób. (BK45)

12.05. Przedszkole. Udział dzieci w międzygrupowym konkursie recytatorskim o tematyce ekologicznej: „Przedszkolak przyjacielem przyrody”.

14.05. Święto Książki

16.05. "Fe-Ku-Har" czyli Festiwal Kultury Harcerskiej odbył się w Myślenicach. Nasza 33MDH "Myszka" zdobyła prestiżową nagrodę w kategorii filmu amatorskiego za obraz pt. "CSI-Kryminalne zagadki Myski". (BK45)

19.05. Znowu przedszkolaki odwiedziły szkołę podstawową. Tym razem brali udział we wspólnych zabawach i zawodach sportowych.

21.05. Czwórka naszych przedszkolaków pojechała na konkurs ekologiczny do Głogoczowa. Agnieszka Bargieł zdobyła wyróżnienie.

22.05. Spotkanie przedszkolaków ze strażakami.

V 2009. Zakończone zostało malowanie i główne prace renowacyjne wewnątrz kościoła. Oprócz wykonania nowej polichromii, położono też płyty marmurowe na najbardziej narażonych na uszkodzenie częściach ścian.

24.05. Do I Komunii św. przystąpiło w tym roku 37 dzieci. (BK45)

30.05. Święcenia kapłańskie otrzymał z rąk kard. Stanisława Dziwisza nasz rodak dk. Rafał Wilkołek. Uroczystość odbyła się w Katedrze Wawelskiej. Poprzednie święcenia kapłana z Jawornika odbyły się w roku 1996. (BK46-47)

31.05. LKS „Jawor”. Awans do klasy B w pierwszym roku po reaktywacji zespołu.

31.05. Zesłanie Ducha Św. W ten dzień tradycyjnie palono ogień. Tym razem olbrzymia sobótka zapłonęła na Tomalówce, gdzie rodzina Tomalów i liczni zaproszeni goście wesoło świętowali podtrzymując ten piękny zwyczaj. (BK45)

31.05. W salce parafialnej odbyło się z inicjatywy naszych kręgów rodzin spotkanie z autorem licznych książek o małżeństwie, rodzinie i wychowaniu p. Jackiem Pulikowskim z Poznania. Wzięło w nim udział ok. 30 osób z kręgów z Jawornika i Myślenic. (BK48)

CZERWIEC

VI 2009. Gimnazjalny konkurs wiedzy o patronie Ks. Janie Twardowskim

1.06. Dzień Dziecka. Spośród wielu imprez przypomnijmy międzyszkolne zawody piłki nożnej, w których chłopcy z naszej szkoły podstawowej wywalczyli II miejsce. Przedszkolaki pojechały na występ do Myślenic. Od początku roku był to już 8-my oglądnięty spektakl teatralny.

2.06. Przedszkole. Teatrzyk „Skrzat” z Krakowa w spektaklu „Bajkowe miasto”.

4.06. 6-latki z przedszkola pojechały na wycieczkę do leśnego parku zwierząt w Ustroniu.

5.06. W strażnicy odbył się występ naszych przedszkolaków z okazji Dnia Mamy i Taty.

6-7.06. Długodystansowy Rajd Konny w Starych Żukowicach zawodnicy z AlMar Arabians Jawornik uczestniczą w rajdzie na dystansie 40km Aleksandra Fus V miejsce, Mariusz Pustuła IV miejsce.

7.06. Prymicyje ks. Rafała Wilkołka. Uroczystości rozpoczęły się w domu rodzinnym na Tarnówce, gdzie rodzice Emilia i Jerzy udzielili synowi błogosławieństwa na jego kapłańską drogę życia. Następnie Prymicyjant przeszedł wraz z rodziną pięknie udekorowaną drogą do kościoła. Towarzyszyli mu licznie mieszkańcy Jawornika i dęta orkiestra z Jasienicy. Na progu świątyni powitał młodego Kapłana ksiądz Proboszcz i przedstawiciele parafii. Podczas mszy prymicyjnej homilię wygłosił promotor pracy magisterskiej ksiądz Rafała profesor Papieskiego Uniwersytetu w Krakowie ks. prof. Tadeusz Dzidek. W uroczystości uczestniczyło kilkudziesięciu kapłanów. Po mszy św. zaproszeni goście, w tym także wielu z Jawornika, udali się na przyjęcie prymicyjne, które odbyło się w Myślenicach. (BK46-47)

VI 2009. – Szkoła podstawowa zorganizowała piknik rodzinny. Pomimo tradycyjnie już kiepskiej pogody, uczestniczyło w nim sporo osób – uczniów, rodziców i innych mieszkańców Jawornika. Cały dochód przeznaczony został na wyposażenie jednej z sal.

VI. 2009. Klasa VIa pod opieką mgr Ilony Guni i mgr inż. Anny Mirek uzyskała wyróżnienie w ogólnopolskim konkursie „5 razy warzywa i owoce”

VI 2009. Coroczna pielgrzymka Kręgów Rodzin na kalwaryjskie dróżki pod przewodnictwem pp. Barbary i Marka Tomalów. Wzięło udział ok. 40 osób.

10.06. Przedszkole. Wycieczka dzieci młodszych do gospodarstwa agroturystycznego w Czaławiu.

11.06. Kręgi rodzin spotkały się na wspólnym grillowaniu kończącym rok pracy. Nie zabrakło też oczywiście opiekuna ks. Artura. Choć gwałtowna ulewa przegoniła grill do domu, to jednak impreza udała się doskonale, jak to zwykle wśród przyjaciół bywa.

14.06. Gminne Zawody Ochotniczych Straży Pożarnych w Myślenicach. Nasza jednostka zajęła IV miejsce.

18.06. Zakończenie roku szkolnego w przedszkolu. Występy

dzieci, nagrody, słodki poczęstunek.

20.06. Szkoły zakończyły rok szkolny. Najlepsi uczniowie zostali specjalnie wyróżnieni, także na łamach BK. (BK48)

22.06. Wycieczka przedszkolaków do stadniny koni p. Pawła Tomala w Jaworniku.

25.06. Odeszła od nas p. Maria Knapczyk, która w latach 1977-95 pełniła funkcję sołtysa Jawornika. (BK46-47)

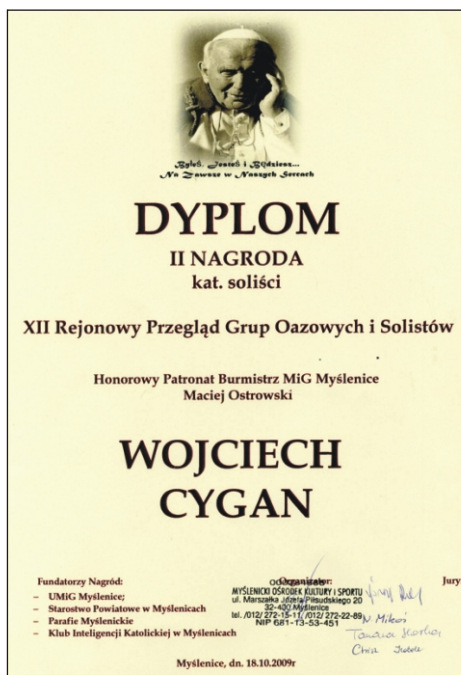
26.06. Uroczyste zakończenie roku szkolnego i pożegnanie klas trzecich gimnazjum

Roczne sprawozdanie... – c.d ze str.14

tego, aby nasz kościół wyglądał pięknie i okazałe. *Bóg zapłać.*

Naszą wdzięczność wobec wszystkich ofiarodawców naszej parafii pragniemy wyrażać poprzez modlitwę i ofiarę Mszy świętej. Na progu Nowego Roku dziękuję wszystkim za zaangażowanie w życie parafialne i życzę zdrowia, wszelkich łask i błogosławieństwa Bożego oraz opieki Świętej Bożej Rodzicielki na każdy dzień Nowego 2010 Roku.

ks. prob. Władysław Salawa

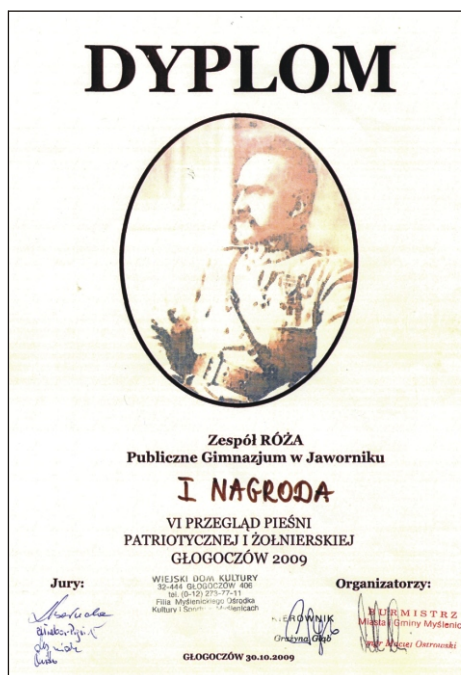

Cieszymy się z sukcesów naszych młodych artystów

W ostatnich miesiącach nasi młodzi artyści wzięli udział w kilku konkursach, w których zdobyli nagrody i wyróżnienia. Miło nam jest przedstawić naszych wykonawców.

XVI Tydzień Kultury Chrześcijańskiej,
XII Rejonowy Przegląd Grup oazowych i Solistów,
Myślenice 18.10.2009 r.
Wojciech Cygan z zespołem „Młyn” – II nagroda, kat. soliści (Bk50).

VI Przegląd Pieśni Patriotycznej i Żołnierskiej,
Głogoczów 30.10.2009 r.
Justyna Kocur z akompaniamentem Justyny Pająk (gitara elektryczna) oraz Pawła Cholewy (gitara basowa) – I nagroda.

XX Archidiecezjalny Przegląd
Piosenki Religijnej na Podhalu
SACROSONG 2009,
Nowy Targ 29.11.2009 r.
Justyna Kocur
z akompaniamentem Dominiki
Kochan (konkurs),
Justyna Pająk (występ
laureatów) –
II miejsce, kat. Soliści.

XX Archidiecezjalny Przegląd
Piosenki Religijnej na Podhalu
SACROSONG 2009,
Nowy Targ 29.11.2009 r.
Zespół „Młyn” wyróżnienie za
pomysł i instrumentację.

Roczne sprawozdanie parafialne – 2009 rok

Nasza parafia liczy ok. 2700 wiernych. Rodzin w naszej parafii jest ok. 800.

W minionym 2009 roku przeżyliśmy radosną uroczystość prymicji naszego rodaka ks. Rafała Wilkołka. Ks. Rafał 30 maja minionego roku w Katedrze na Wawelu otrzymał święcenia kapłańskie, a 7 czerwca odprawił w naszym kościele Mszę św. Prymicijną. Przypomnę, że ks. Rafał został skierowany przez ks. Kardynała do pracy duszpasterskiej do parafii p.w. Świętych Apostołów Szymona i Judy Tadeusza w Skawinie.

Nasza parafianka Agnieszka Węgrzyn, która już przyjęła pierwsze śluby zakonne w Zgromadzeniu Sióstr Albertynek Posługujących Ubogim, kolejny rok przygotowywała się do ślubów wieczystych.

Wyrażając Bogu wdzięczność za te powołania módlmy się o nowe powołania kapłańskie, zakonne i misyjne z naszej parafii.

W październiku minionego roku przeżyliśmy triduum związane z Jubileuszem 10-lecia peregrynacji Obrazu Matki Bożej Częstochowskiej w naszej parafii. Równocześnie w ramach dalszego przygotowania do Wielkiego Jubileuszu 700-lecia erygowania przez papieża Jana XXII parafii w Jaworniku rozpoczęliśmy Nawiedzenie przez kopię obrazu Matki Bożej Jawornickiej rodzin naszej parafii.

Z inicjatywy rodzin należących do Domowego Kościoła doszło w minionym roku do powstania trzeciego Kręgu Rodzin w naszej parafii.

W minionym roku 2009:

- Sakrament chrztu św. otrzymało 31 dzieci. Dziękujemy Bogu, za łaskę chrztu tych dzieci i cieszymy się, że zostały włączone do naszej wspólnoty parafialnej.
- Do pierwszej spowiedzi i komunii św. przystąpiło 37 dzieci. Módlmy się, aby wzrastały w przyjaźni z Chrystusem Eucharystycznym.
- Dzięki łasce sakramentu małżeństwa rozpoczęło budowanie swojego życia rodzinnego 19 nowych małżeństw. Życzymy im, by swoją wspólnotę budowali na mocnym fundamencie wiary i miłości.
- Sakramentu Namaszczenia Chorych udzielono 59 osobom. Módlmy się w intencji wszystkich chorych naszej parafii, aby swoje cierpienia umieli łączyć z krzyżem Chrystusa i ofiarować za zbawienie swoje i całego świata.
- Na wieczny spoczynek Pan powołał 25 parafian. Pamiętajmy o nich w naszej codziennej modlitwie.
- W minionym roku 2009 Zespół Caritas naszej parafii rozdał 22 paczki z podstawowymi artykułami żywnościowymi. Finansowo pomógł 5 osobom.
- Jak w poprzednich latach, tak i w minionym roku nasza

parafia finansowała comiesięcznie drugie śniadanie w postaci drożdżówki dla 15 dzieci w Szkole Podstawowej.

- Na pomoc charytatywną w ubiegłym roku wydano w naszej parafii 4.257 zł.

W minionym roku 2009 wykonano następujące prace:

- Odmalowano wnętrze naszego kościoła.
- Usunięto z powierzchni ścian i sufitu starą farbę. Następnie, w ramach przygotowania podłoża do malowania położono szpachlę z włóknem, a na nią szpachlę gładką. Tak przygotowane podłoże zagruntowano i dwukrotnie pomalowano farbami mineralnymi, w kolorystyce zaprojektowanej przez komisję z Kurii.
- W trakcie malowania wnętrza kościoła w celu zabezpieczenia miejsc najbardziej narażonych na zabrudzenie, dolne partie ścian obłożono marmurem, natomiast zniszczone schody na chór pokryto płytami granitowymi i zamocowano nową barierę.
- W związku z malowaniem kościoła dokonano niektórych przeróbek związanych z nagłośnieniem i elektryką. Zamontowano nowe oszczędnościowe reflektory w prezbiterium i tuby nagłaśniające na zewnątrz kościoła.
- Podjęto także prace związane z elewacją zewnętrzną naszego kościoła.
- Ściany, tam, gdzie była konieczność zostały wzmocnione siatką na kleju, a następnie zaszpachlowane, zagruntowane i dwukrotnie pomalowane w kolorze zbliżonym do wcześniejszego.
- W zakrystii został wycyklinowany i pomalowany parkiet.
- Od strony północnej kościoła, na odcinku od bocznego wejścia w kierunku zakrystii zostało uszczelnione podłoże pod kostką.
- Obłożono marmurem postument, na którym umieszczono zabytkowy dzwon.
- Wyremontowano toaletę znajdującą się na zewnątrz kościoła obok schodów od strony północnej.

Wszystkie wyżej wymienione prace były bardzo kosztowne. Dzięki ofiarności większości parafian udało się je prawie w całości sfinansować. Do spłacenia pozostało jeszcze 20.000 zł. Brakującą kwotę będziemy systematycznie spłacać ze środków parafii.

Pragnę bardzo serdecznie podziękować wszystkim ofiarodawcom z naszej parafii, a także spoza niej, którzy okazali zrozumienie dla tych wszystkich prac i przyczynili się do

c.d. na str. 13

ZAPROSZENIE

Młodzież oazowa zaprasza na
PRZEDSTAWIENIE JASEŁKOWE,
 które odbędzie się w naszym kościele
 p.w. Podwyższenia Krzyża Świętego
 w niedzielę 10 stycznia, o godz. 17.00
 Wszystkich serdecznie zapraszamy.

Podobnie jak w zeszłym roku
KALENDARZ RODZINNY
 na internetowej stronie BK

Zapraszamy mieszkańców na
ZEBRANIE WIEJSKIE
 w dniu 31 stycznia, o godz. 10.00
 w strażnicy OSP w Jaworniku

BIAŁY KAMYK – redaguje zespół.

Opiekun ks. Artur Gadocha, red. koordynujący Jan Świerczek, red. techniczny Bartłomiej Prokocki, Lucyna Bargieł, Dominika Kochan – rysunki, Andrzej Pawłowski, Zofia Pawłowska, Maria Szafranec, Wacław Szczotkowski, Bogumiła Polewka – skład, ks. Rafał Wilkołek, Monika Zajac

E – mail: bialykamyk@jawornet.pl <http://www.bialykamyk.jawornet.pl>

